

זוהר היומי

זוהר ויקרא – דף נ"ה ע"ב

פרשת מצורע

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (נ"ה ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

דִּיתַעֲבֹר מֵעֲלֵמָא, וְהָהוּא רוּחָא דִּינָא תְּקִיפָא, לָא אֶסְתַּלַּק מֵאַתְרֵיהּ עַד דִּינִתֵּץ אֲתֵר, שִׁיפִין וְגִרְמִין וְכֻלָּא, כְּדִין אֲתֵדְכִי עֲלֵמָא וְאַתַּעֲבֹרוּ מִנִּיהּ רוּחִין מְסֻבִּין, וְעֲלֵמָא אֲשִׁתְּכַח בְּדִכּוּ.

תרגום לעברית

כְּמוֹ כֵּן מִי שֶׁנִּמְצָא וּמַעִיר רוּחַ טְמֵאָה וְשׁוֹרָה עָלָיו, כְּשֶׁרוּצָה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְטַהֵר אֶת הָעוֹלָם, מִתְעוֹרְרֶת רוּחַ דִּין קָשָׁה, וְנִמְצָאֵת בְּעוֹלָם, וְשׁוֹרָה עַל אוֹתָהּ רוּחַ טְמֵאָה, וְנִלְחָמוֹת זֶה עִם זֶה עַד שֶׁתַּעֲבֹר מִן הָעוֹלָם. וְאוֹתָהּ רוּחַ הַדִּין הַקָּשָׁה לֹא מִסְתַּלֶּקֶת מִמָּקוֹמָהּ עַד שֶׁיִּנָּתֵץ אֶת הַמָּקוֹם, אֵיבָרִים וְעֲצָמוֹת וְהַכֹּל, וְאִזּוּ נִטְהָר הָעוֹלָם, וְעוֹבְרוֹת מִמֶּנּוּ רוּחוֹת שֶׁל טְמֵאָה, וְהָעוֹלָם נִמְצָא בְּטָהֳרָה.

טקסט הזוהר

וְעַל דָּא תִּנְיִנֵן, אֲתָא לְאַסְתַּאבָּא מְסֻבִּין לִיהּ וְדָאִי. וְוִי לִיהּ לְבַר נֶשׁ כַּד שְׁאֲרִי עָלֶיהּ רוּחַ מְסֻבָּא, וְאַשְׁתְּכַח בֵּיהּ בְּעֲלֵמָא, דְּוֹדָא לִינְדַע, דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּעִי לְבַעֲרָא לִיהּ מִן עֲלֵמָא. זָכָאִין אֵינּוֹן צְדִיקָא דְכֻלְהוּ קְדִישִׁין, וְאַשְׁתְּכַחוּ בְּקְדוּשָׁה קָמִי מְלָכָא קְדִישָׁא, וְשִׁרְיָא עָלֶיהּ רוּחַ קְדִישָׁא, בְּהָאִי עֲלֵמָא וּבְעֲלֵמָא דָּאֲתִי. כִּיּוֹן דָּאֲתָא צְפָרָא קָמוּ אֲזֵלוּ.

ועל זה שנינו, הבא לטמא מטמאים אותו ודאי. אוי לאדם כששורה עליו רוח טמאה ונמצא עמה בעולם, שודאי ידע שהקדוש ברוך הוא רוצה לבטלו מן העולם. אשרי הצדיקים שכלם קדושים ונמצאים בקדושה לפני המלך הקדוש, ושורה עליהם רוח קדושה בעולם הזה ובעולם הבא. כיון שבא הבקר, קמו והלכו.

טקסט הזהר

עד דהוו אזלי, פתח רבי אלעזר ואמר, (בראשית לב) ויעקב הלך לדרך ויפגעו בו מלאכי אלהים. ויעקב הלך לדרך, דהוה אזיל לקבל אביו.

תרגום לעברית

עד שהיו הולכים, פתח רבי אלעזר ואמר, (בראשית לב) ויעקב הלך לדרך ויפגעו בו מלאכי אלהים. ויעקב הלך לדרך, שהיה הולך פגוד אביו.

טקסט הזהר

תא חזי, כל זמנא, דיעקב אשתכח לגביה דלכון לא מליל עמיה קודשא בריך הוא, (ולא אשתכח לגביה) ואי תימא, והא כתיב, (בראשית לא) ויאמר יי' אל יעקב שוב אל ארץ אבותיך ולמולדתך וגו'. האי בסופא הוה, בזמנא דבעא לאתפרשא מלכון וכד אתפרש מניה, אתו לקבליה אינון מלאכי ואזפוהו באורחא.

תרגום לעברית

בא ראה, כל זמן שיעקב נמצא אצל לבן, לא דבר עמו הקדוש ברוך הוא (ולא נמצא אצלו). ואם תאמר, הרי כתוב (בראשית לא) ויאמר ה' אל יעקב שוב אל ארץ אבותיך ולמולדתך וגו'. זה היה בסוף, בזמן שרצה להפרד מלבן. וכשנפרד ממנו, באו לקראתו אותם מלאכים ולוהו בדרך.

תוספתא (נ"ח מ"ה) רבי אלעזר, ורבי יוסי חמוי, הוו אֶזְלֵי מאושא ללוד. אָמַר רבי יוסי לרבי אלעזר, אֶפְשָׁר שְׁמַעַת מַאֲבוּהָ מֵאֵי דְכִתְיִב, וְיַעֲקֹב הֵלֵךְ לְדַרְכּוֹ וְגו'. אָמַר לִיה לָא יִדְעָנָא. עַד דִּהְווּ אֶזְלֵי מָטוּ לְמַעְרְתָא דִּלּוּד. שְׁמַעוּ הָהוּא קָלָא דְאָמַר, תִּרִי עוּזְלִין דְּאִילָתָא עֲבָדוּ קָמָאֵי רַעוּתָא דְנִיחָא לִי. וְאִינוּן הָווּ מְשַׁרְיִיתָא קְדִישָׁא דְעָרַע יַעֲקֹב קַמִּיהָ. אֲתִרְגִּישׁ רַבִּי אֶלְעָזָר, וְאֶסְתַּעַר בְּנַפְשׁוֹ, וְאָמַר, מָרִיהָ דְעֵלְמָא כֶּה אֲוִרְחוֹי, טַב לָן דְּלָא נִשְׁמַע, שְׁמַעְנָא וְלָא יִדְעָנָא. אֲתִרְחִישׁ לִיה נִיסָא, וְשְׁמַע הָהוּא קָלָא דְאָמַר, אֲבָרְהָם וְיִצְחָק הָווּ, נָפַל עַל אֲנָפוֹי וְחָמָא דִּיוִקְנָא דְאָבוֹי, אָמַר לִיה, אָבָא, שְׁאִילָנָא וְאֲתִיבֹנָא, דְּאֲבָרְהָם וְיִצְחָק הָווּ, דְּעָרְעוּ לְיַעֲקֹב כַּד אֲשַׁתְּזִיב מִלְּבָן. אָמַר לִיה בְּרִי, פּוֹק (ס"א פסקר) פִּתְקָה, וְסַב סְבִתָּה, פּוֹם מְמַלֵּל רַבְרָבִין הָוָה. וְלָא דָא הִיא בְּלַחֲדוּי, אֶלָּא לְכָל צְדִיקָא נִשְׁמַתְהוּן דְּצְדִיקָא מְעָרְעִין קְדָמוּהִי לְשִׁיזְבוּתִיהָ, וְאִינוּן מְלָאכִיא קְדִישִׁי עֲלָאֵי.

תרגום לעברית

תוספתא רבי אלעזר ורבי יוסי חמיו היו הולכים מאושא ללוד. אמר רבי יוסי לרבי אלעזר, אפשר ששמעת מאביה מה שכתוב ויעקב הלך לדרכו וגו'? אמר לו, לא ידעתי. עד שהיו הולכים, הגיעו למערה של לוד. שמעו אותו קול שאומר: שני עפרים של האילת עשו לפני רצון של נחת לי, והם היו המחנה הקדוש שפגש יעקב לפניו. התרגש רבי אלעזר והסתער בנפשו, ואמר: רבון העולם כה דרכו, טוב לנו שלא נשמע, שמעתי ולא ידעתי. התרחש לו נס, ושמע אותו קול שאומר: אברהם ויצחק היו. נפל על פניו וראה את דיוקן אביו. אמר לו, אבא, שאלתי והשיבוני, שאברהם ויצחק הם שפגשו את יעקב כשנצל מלבן. אמר לו, בני, הוצא את (פסקר) פתקה, וקח את דברי אביה הזקן, פה מדבר גדולות ה'ה. ולא רק זה בלבד, אלא את כל הצדיקים פוגשות נשמות של צדיקים לפנייהם להצלתם, והם מלאכים קדושים עליונים.

וְתָא חַזִּי, יִצְחָק קִיִּים הָוָה בְּהֵימָא שְׁעָתָא, אֲבָל נִשְׁמַתִּיהָ קַדִּישָׁא אֲתַנְסִיבַת בְּכוּרְסִיא יִקְרָא דְמֵאֲרִיָּה, כַּד אֲתַעְקַד עַל גַּבִּי מְדַבְּחָא. וּמַכְדִּין אֲסַתְמוּ עֵינָיו מִחִיּוּ. הֵינֵנו דְּכַתִּיב, (בראשית לא) לוֹלֵא וְגו' וּפְחַד יִצְחָק הָיָה לִי. (ע' כ תוספתא)

תרגום לעברית

ובא ראה, יצחק היה קיים באותה שעה, אבל נשמתו הקדושה נלקחה לכסא הכבוד של אדונו, כשנעקד על גבי המזבח, ואז נסתמו עיניו מראות. הינו שכתוב לוֹלֵא וְגו' ופחד יצחק היה לי. (עד כאן התוספתא).

טקסט הזוהר

תָּא חַזִּי, כְּתִיב, וַיִּפְגְּעוּ בּוֹ. וַיִּפְגַּע בְּמִלְאֲכֵי אֱלֹהִים מִבְּעֵי לֵיהּ, מַאי בּוֹ. אֱלָא אֵינְהוּ אֲתוּ לְאַתְכַּלְלָא בֵּיהּ (ואוזפוהו באורחא). מַאי לְאַתְכַּלְלָא בֵּיהּ. אֱלָא אֵינּוֹן מְסַטְרָא דְגִבּוּרָה קֳאֲתִיזִין, דְּכַתִּיב מִלְאֲכֵי אֱלֹהִים, וְחָמָא מְסַטְרָא אַחֲרָא מִלְאֲכֵי דְרַחֲמִי, וְאַתְכַּלְלוּ בֵּיהּ רַחֲמֵי וְדִינָא.

תרגום לעברית

בא ראה, כתוב וַיִּפְגְּעוּ בּוֹ. וַיִּפְגַּע בְּמִלְאֲכֵי אֱלֹהִים הָיָה צָרִיךְ לְהִיּוֹת! מַה זֶה בּוֹ? אֱלָא הֵם בָּאוּ לְהַכְלִיל בּוֹ (ולוהו בדרך). מַה זֶה לְהַכְלִיל בּוֹ? אֱלָא הֵם בָּאוּ מִצַּד הַגִּבּוּרָה, שְׁכָתוֹב מִלְאֲכֵי אֱלֹהִים, וְרָאָה מִצַּד אַחֵר מִלְאֲכֵי רַחֲמִים, וְנִכְלְלוּ בּוֹ רַחֲמִים וְדִין.

טקסט הזוהר

תָּא חַזִּי, בְּקִדְמִיתָא, מִחְנָה אֱלֹהִים, זֶה חַד. לְבַתֵּר וַיִּקְרָא שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא מִחְנִים, תָּרִי. חַד מְסַטְרָא דְדִינָא וְחַד מְסַטְרָא דְרַחֲמִי, מִלְאֲכִין מֵהַאי גִּיסָא, וּמִלְאֲכִין מֵהַאי גִּיסָא, וְעַל דָּא כְּתִיב, וַיִּפְגְּעוּ בּוֹ. בּוֹ, דִּיִּיקָא. וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב כַּאֲשֶׁר רָאָם, רָאָה אוֹתָם מִבְּעֵי לֵיהּ, מַאי רָאָם. אֱלָא חָמָא לֹון כְּלִילָן כַּחֲדָא, מִתְדַבְּקִין דָּא בְּדָא, מִתְחַבְּרִין דָּא בְּדָא, וְעַל דָּא כְּתִיב רָאָם, וְכִלְהוּ אֲתוּ לְאוּזְפָא לֵיהּ וּלְשִׁיזְבָא לֵיהּ מִידָא דְעֵשׂוּ.

בא ראה, בראשונה מלאכי אלהים, זה אחד. אחר כך - ויקרא שם המקום שהוא מחנכים, שנים. אחד מצד הדין, ואחד מצד הרחמים. מלאכים מן הצד הזה, ומלאכים מן הצד הזה. ועל זה כתוב ויפגעו בו. בו דוקא. ויאמר יעקב כאשר ראם, ראה אותם היה צריך להיות! מה זה ראם? אלא ראה אותם כלולים כאחד מדבקים זה בזה, מחוברים זה בזה, ולכן כתוב ראם, וכךם פאו ללוות אותו ולהצילו מיד עשו.

טקסט הזוהר

כתיב ביה בעשו, (בראשית כה) ויצא הראשון אדמוני. ויצא הראשון, אי תימא, דייעקב טפה קדמא הוה, לאו הכי, דהא כתיב, ויצא הראשון, ולא כתיב, ויצא ראשון. ובגין דיצחק אתי מסטרא דדינא קשיא, נפק עשו אדמוני, סומקא. דאי יעקב הוה בוכרא, והיא טפה קדמא נפקא הכי סומקא. אבל טפה תניינא הוה, ובגין כך לא נפקא הכי, דהא מסטרא דרחמי הוה והיא טפה, מהאי גיסא ומהאי גיסא.

תרגום לעברית

כתוב בעשו, (שם כה) ויצא הראשון אדמוני. ויצא הראשון, אם תאמר שיעקב היה מטפה ראשונה - לא כך, שהרי כתוב ויצא הראשון, ולא כתוב ויצא ראשון. ומשום שיעקב בא מצד הדין הקשה, יצא עשו אדמוני, אדם. שאם יעקב היה בכור, אותה טפה ראשונה איך יצאה כך אדמה. אבל טפה שניה היה, ומשום כך לא יצא כך, שהרי אותה טפה היתה מצד הרחמים מצד זה ומצד זה.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (נ"ו ע"א) ◆

טקסט הזוהר

וטפה דעשו לא הוה בטפה דיעקב, דדא שלימ ודא לא שלימ. ובההיא שעתא, יצחק הוה

וְהַטָּפָה שֶׁל עֲשׂוֹ לֹא הִיָּתָה כְּמוֹ הַטָּפָה שֶׁל יַעֲקֹב, שֶׁזֶה שָׁלֵם וְזֶה לֹא שָׁלֵם. וּבְאוֹתָהּ שָׁעָה
הָיָה יִצְחָק מְכוּן בְּסִיּוֹם הַדִּין הַקָּשָׁה, שֶׁהוֹצִיא בְּצִדּוֹ בְּאוֹרוֹת חֲקוּקִים בְּאֵיבָרָיו, וּמִשׁוֹם כֶּךָ
עֲשׂוֹ זֶה־מָא שֶׁהִתְכַּה מִהֲזָהָב.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.